

طلبان خلاص کریں یک جوق شد قاسم علیخان الغان شیخ فیروز را با برنجی از مجاهدان دین و پیشوا شده روی
 در عبره نهاد و سر اول از شورش تشبازی غم شوانت گذشت و کار بر غازیان شہامت اندیشین شوارکی کشید درین
 لغزش کاہمت و طایفی جداران و دشامی کاغان محمد و خان فیلان صف شکن را با آب زده جرات افزای کردن
 لکتر منصور کشیدند نخستین صادقان طایفه از تیر دستمان عرصہ شجاعت گذارہ شدہ و شکر فایز چہرہ افروز کردہ
 کشت **نظم** پیابان چو در یای خون در پست تو کویتے بروی زمین لالہ دست
 زمین شد بگرد و در یای تیسر عمدہ خوش رخسہ رو کر زویشہ از انجا کہ در سوا طع تایدات ایرد
 نیروی اسباب کار کر نیاید و بنہر مگاہ حق گذاری از افزونی تیرہ رایان بطلس تیز غنا ز قور بخنیزد دست بردہای
 را در مدان حقیقت اندو شیب ربای او باشد کشت معرکہ تر کہ بگو سران نخواست فروش رود پراکنندگی آورد بجا کہ
 آن فروماہ باد یہ پای نہایت شد و بسیار آب زندگی بختہ آمد جنود نصرت طراز خان مان اورا پیمانہ برودند از انہوسی
 درخت و پیکاکمی زیر حال ان ہر روز معلوم شد تخی را ان کنگین کاہ شتاہ وقت جویت برنجی را اندیشہ این کہ
 بر سپہ اردو شتاب آوردہ صاحبان این ای برگزیدہ متوجہ معرکہ اقبال کردید و فوج سرو اول را چند اول گذارشتہ فوج
 مردم را پیش نہیر ستارہ دین امان غنود بخت کالیوہ خرد از عقب برآمد و بخار شورش اسجیت ہشتری از ان فوج الغز
 ہمت شدہ روی تافتند الغ خان با چندی از بہار زان آوردہ دست غنا کشیدہ مگاہ آرای کا زار شد صادقان
 با فوجی از بہار دان نرم جوئی سیدہ آن قدم افشان عرصہ حاشانی را غنیت جان پستمانی کشیدہ بوالعالی و دیگر کز
 اوران بہار ان ل ہوشند مگر یک دل از جان بر گرفتہ پارس ناموس ایستادہ آویزش کند اوران رونقی تارہ پست
 جو سر فرود آمدی زنگ زدانی شناسایی بالغ خان بوالعالی میرزا محمد سلو و چہرہ شہای نمایان کردہ سرخ رو
 کونین بہت آوردند مورل دیو پس زنگ ان غنود عقل از مصادہ کجبال بعد مخازہ فرو رفت خانچہمان برادران تہ را
 نیل کوہ پیکر در او بخت بر زمین چاک بستہ سی چہتہ جہر جوالہ نمود و کا زامہ شجاعت راستہ خود را زمین بر بردارم
 پس ان نخت کریں نیز از و اما مذکی تر و در بخوری شکاف تیر خیش تیغ از ناورد کاہ پروان انداخت از تیر کی اقبال
 روز افزون آن حس را پیشین دبار خاک را ہونہ ناما کمی کشت قریب و بیت را چوت نامی را روز کار سپہی شد
 و جندی از جان تباران سعادت کرا با سبب کاہ جسم در آمدہ بجا است ایزدی عشرت آمو و عافیت کشتند صادقان
 در تراوس سپاس اقبال گذارش منیبو کہ چون کار از دست رفتہ بنظر در اندوات مقدس شناسایی را در پیشکام تصور